

носили съ честный-а кръстъ предъ войскъ-тѣ си. На средъ постъ-а дрѣгій голѣмъ празникъ, преобращеніе господне, наумѣва ны, какъ ще пакъ сынъ человекѣскій да дойде на облацы небесны да сѣди живы-тѣ и мъртвы-тѣ, и тѣи съ тойзи празникъ са свѣршава евангелско-то казваніе за наше-то искѣпленіе.

Но мы трѣва да имамы чисто сърце, то трѣва да намъ е като висока гора, отъ коуж-то бы могли да гледамы преобращеніе-то христово, кое-то просвѣтлава дѣшъ-тѣ ни; тогава щемъ само можа да излѣземъ на горъ-тѣ господнѣ, да видимъ неговъ-тѣ слава, и като пріемемъ свѣтлость отъ свѣтило-то съ възвншенъ дѣхъ да пѣемъ едносѣщнѣ-тѣ Троицѣ, както пѣсни-тѣ гласѣтъ: „преобразилъ си са на горъ-тѣ Христе Боже, и си показалъ на твои-тѣ ученицы твоуж-тѣ слава, както можахъ. Да свѣтне и намъ твой-а свѣтъ, кой-то е всагда.“

Онѣва, сирѣчь що са на Тагоръ были двами-на, кои-то гледали Бога: Мойсей, кой-то даде закони, и Иліа, кой-то на огненны кола са взнесе на небе-то, протзлѣвала е църква-та въ тайна: защо-то въ тѣзи двама-та законъ-а и пророцы-тѣ слѣжѣтъ оноу, кой-то е направилъ и извършилъ законъ-а, Христѣ Богѣ, кой-то нѣкогиси са яви на Мойсеа на горъ-тѣ синайскѣ въ тамѣ, а сега на Тагоръ са явава въ свѣтлость, ко-то неможе да са гледа. Тѣ като слѣги стоѣтъ предъ оногова, кой-то е накогиси говорилъ презъ гръмоу и мол-